

[Peter Nielsen.]

maskinmestre. Det førstnævnte råd skal altså også beskæftige sig med fiskeres uddannelse, og det må synes rimeligt, at fiskerierhvervet bliver repræsenteret ved, at f. eks. Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening i fællesskab udpeger et medlem. Ligeledes synes det mig betimeligt, at Sømandenes Forbund også bliver repræsenteret, idet det er størsteparten af dets medlemmer, der skal uddannes. Analogt med dette bør vel smede- og maskinarbejderne også være repræsenteret i skolerådet for maskinmesteruddannelsen.

I øvrigt skal jeg anbefale de tre lovforslag, der som grundlag har et meget grundigt kommissionsarbejde, som har affødt ikke mindre end 4 betænkninger. Vedtagelsen af disse forslag vil bringe uddannelsesforholdene for søfolk på højde med tiden og den nye udviklings krav og vil tjene til fortsat at hævde Danmark blandt de betydende søfartsnationer.

Gideon: Som det ærede medlem hr. Peter Nielsen til slut sagde, er de foreliggende tre lovforslag jo alle resultat af undersøgelser og overvejelser, der er anstillet af den af handelsministeriet i 1947 nedsatte såkaldte søfartskommission, som bestod af repræsentanter for de søfarende, for rederne, for fiskerierhvervet og for administrationen, og som havde til opgave bl. a. at fremkomme med indstilling angående spørgsmålet om en rationel tilrettelæggelse af sømandsuddannelsen.

Denne kommission har både i 1948 og 1949 afgivet betænkninger, der har ført til forskellige love, lovene om sømandsuddannelse, om ændringer i sønæringsloven, om bemandingsregler for den underordnede dæks- og maskinbesætning og om uddannelse af skibskokke. I 1952 blev der afgivet en betænkning vedrørende navigationsundervisningen, og nu foreligger der altså en ny og omfattende betænkning, der har dannet grundlaget for de tre foreliggende lovforslag, der alle i alt væsentligt er i overensstemmelse med kommissionens indstillinger og de af kommissionen udarbejdede udkast til lovforslag.

Det siger vel sig selv, at en lovgivning som den, der her er tale om, og som således

hvilser på en enstemmig indstilling fra en så sagkyndig kommission, som tilfældet er, og hvori alle grene og alle organisationer vedrørende skibsfarten har været repræsenteret, sikkert vil få en let gang gennem det høje ting. Men naturligvis er der adskillige enkeltheder, som vi må se på, og som vi naturligvis bedst ser på i et udvalg.

Hvad angår det første lovforslag, lovforslaget om skibes bemanning og om sønæringsbeviser, er det klart, at der siden 1916, da den forrige lov blev gennemført, er sket store ændringer på alle områder, såvel med hensyn til antallet af skibe, til disses størrelse og drivkraft som med hensyn til deres beskæftigelsesområde.

Det fremgår således af kommissionens oplysninger, at det samlede antal skibe i tiden 1917-1955 er blevet formindsket med ca. 40 pct., medens skibenes samlede tonnage er blevet forøget med næsten 80 pct. Det fremgår heraf, at tendensen stadig er gået i retning af bygning af større skibe, og samtidig er der også sket en voldsom udvikling med hensyn til skibenes drivkraft. Endnu i 1917 var der i vor handelsflåde 747 sejlskibe på over 20 brutto registertons med en samlet bruttotonnage på godt 115 000 t, medens motorskibene kun udgjorde ca. 10 pct.; og resten, ca. 76 pct., bestod af kulfyrede dampskibe. I dag er sejlskibene fuldstændig forsvundet; kun 15 pct. af den samlede tonnage udgøres nu af kul- og oliefyrede dampskibe, medens motorskibenes antal er helt oppe på 85 pct.

Endelig er der sket store ændringer med hensyn til handelsflådens beskæftigelsesområde. Indtil den sidste krig var størsteparten af vor skibe endnu beskæftiget i trampfart i de europæiske farvande, men efter denne har en del af de større rederier i stigende grad sat deres skibe ind på oversøisk linjefart, ligesom også danske rederier på grund af det stærkt forøgede forbrug af råolie er gået ind på bygningen af tankskibe. Det er derfor — med den udvikling, som har fundet sted på alle områder — naturligt, at kommissionen har fundet det hensigtsmæssigt at se bort fra den hidtil gældende sønæringslovgivnings opbygning og har opstillet helt nye kriterier.

Det fremhæves herved i kommissionsbetænkningen, at det har været nødvendigt